

Αγαπητή σύνταξη.

Σε άρθρο στην εφημερίδα σας στις 13/03/09 της κας Δέσποινας Μπαχά και στα Κόσμια και μη... του κ. Γ. Χατζηβασίλη αναφέρθηκαν στη μη αξιοποίηση της έκτασης γης από την ΟΦΣΕ ως και για το κτίριο της Ελληνικής Λέσχης. Για την Ελληνική Λέσχη δεν γνωρίζω συγκεκριμένες καταστάσεις, αλλά για την ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ως πρώην μέλος της Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας γνωρίζω πρόσωπα και πράγματα και θα αναφερθώ χωρίς φόβο και πάθος στην αρνητική και πολέμια στάση της Αρχιεπισκοπής και Κοινότητας προς την ΟΦΣΕ.

Εμπειστής και δημιουργός της ΟΦΣΕ ήταν ο Αντώνης Γλαμπεδάκης και το πρώτο Συνέδριο έλαβε χώρα στην Καστελλοριζιακή Λέσχη στις 23-1-1979 με πρόεδρο τον κ. Αντώνη Γλαμπεδάκη. Μετά από 8 περίπου χρόνια (με θεμιτά και αθέμιτα μέσα) πόλεμο από Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα και με εξωστρακισμό του Α. Γλαμπεδάκη αναγνωρίστηκε επίσημα ως Ομοσπονδία των εν Αυστραλία Ελληνικών Σωματείων στις 27/10/1987 με το όνομα Federation of Hellenic Associations με πρόεδρο τον ακούραστο και ενεργητικό δικηγόρο κ. Κώστα Βερτζάγια.

Η ΟΦΣΕ στα Συνεδριά της είχε πάντα προσκεκλημένους επίσημα και υπεύθυνα πολιτικά και κοινωνικά πρόσωπα με θέματα επικαιρότητας που όχι μόνο απασχολούσαν τον ελληνισμό και πολυπολιτισμό αλλά και της κοινωνίας του τόπου που ζούμε. Η φόρα αυτή της ΟΦΣΕ που έφερνε σε δύσκολη θέση να δώσουν λόγο ή να απολογηθούν πολιτικούς και άλλους υπεύθυνους σε πολιτικοκοινωνικά και άλλα θέματα αναγνωρίστηκε από το επίσημο κράτος ως μόνος οργανισμός που αντιπροσώπευε τον Ελληνισμό. Και

αυτό το βεβαιώνει η ενέργεια του Πρέμιερ της ΝΝΟ που έδωσε (παράχωρησε) στην ΟΦΣΕ μια τεράστια έκταση της για την δημιουργία Πολιτιστικού Κέντρου του Ελληνισμού της ΝΝΟ. Τα παραπάνω έφεραν σε δύσκολη θέση την Αρχιεπισκοπή και

δρος του ΣΑΕ. Επίσης τα ζωντανά κύτταρα και οραματιστές του Ελληνισμού και στελέχη της ΟΦΣΕ όπως οι κ. Γ. Αλεξόπουλος, Μ. Μακαρούνας, Χ. Σκούφης και άλλα αξιόλογα πρόσωπα που μου διαφεύγουν αυτή τη στιγμή έφυγαν άλλοι βιολογικά, άλλοι πρόωρα

τητα τί να πούμε; ότι υπήρχε ένα συνδικαλιστικό σωματείο που λεγόταν "Ατλας" κομμουνιστικής ιδεολογίας το οποίο κατάφερε να αλώσει την Ελληνική Κοινότητα του Ντάρλινγκχερστ και από πολέμιος της θρησκείας του Χριστιανισμού κατέληξε να κτίζει εκκλησίες και να χειροτονεί παπάδες! Οι παραπάνω δήθεν φορείς του Ελληνισμού δεν έχουν καμμία σχέση μαζί του και αυτό αποδεικνύεται στο ότι η Αρχιεπισκοπή υπηρετεί την Ορθοδοξία που είναι θρησκεία με οδηγό την Αγία Γραφή.

Η Κοινότητα είναι απλώς Κοινότητα μιας Αυστραλιανής περιοχής που αντιπροσωπεύει και βοηθάει τα μέλη της που προσβέουν και διέπονται εάν όχι από την Κομμουνιστική ιδεολογία σίγουρα όμως αριστερών κατευθύνσεων. Δεν πονούν και αδιαφορούν για τον ξεπεσμό και το κύρος του Ελληνισμού γι' αυτό τους βλέπουμε και αγανακτούμε κάθε χρόνο να διαμελίζουν τις σάρκες του ο ένας στο Όπερα Χάουζ και ο άλλος στο Ντάρλινγκ Χάρμπορ και ας μην ξεχνάμε ότι ούτε ο Χριστιανισμός (Ορθοδοξία) ούτε ο Κομμουνισμός έχουν γλώσσα και πατρίδα ούτε ακόμη και παράδοση ενώ ο Ελληνισμός που αντιπροσωπεύεται από τις κατά τόπους και περιοχές της Ελλάδας από τα εδώ Σωματεία και Αδελφότητες έχει παράδοση και γλώσσα και πατρίδα.

Κώστας Αναγνωστόπουλος

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΡΟΧΟΠΕΔΗ ΤΗΣ ΟΦΣΕ

Κοινότητα, τους δύο αυτούς φορείς που είχαν και έχουν μπει στα χωράφια του Ελληνισμού και αλώνιζαν ανάλογα με το δοκούν, έβαλαν σε ενέργεια τα μεγάλα μέσα, η Αρχιεπισκοπή δημιούργησε την Διακοινοτική Επιτροπή και η Κοινότητα ίδρυσε Σωματεία και Αδελφότητες αντιπερισπασμού της ΟΦΣΕ και το χειρότερο ήταν ότι με πλάγια μέσα "Δουρείου Ίππου" διάβρωσαν με άτομα προσκείμενα προς αυτές, στα Σωματεία της ΟΦΣΕ όπου στις Γενικές Συνελεύσεις των με διάφορους προπαγανδιστικούς τρόπους επικράτησαν με αποτέλεσμα να αποσύρουν τους αντιπροσώπους των από την Ομοσπονδία.

Έτσι, του ενός κακού έπονται μύρια, φεύγει και η κεφαλή της ΟΦΣΕ κ. Κώστας Βερτζάγιας για να γίνει πρόε-

και άλλοι για διάφορους λόγους, φυσικό ήταν η Ομοσπονδία να μείνει σε απραξία και να βρίσκεται σήμερα σε χειμερία νάρκη που μόνον οι ιδρυτές και οραματιστές της μπορούν να την βγάλουν από τον λήθαργο.

Και ερχόμαστε τώρα στο ρόλο των "φορέων του Ελληνισμού" Αρχιεπισκοπής και Κοινότητας. Η Αρχιεπισκοπή είναι θρησκευτικός φορέας του Ορθόδοξου Χριστιανισμού πρεσβεύει και έχει να κάνει με κηρύγματα αγάπης περί των Θείων και της μέλλουσας ζωής είναι οικουμενική και δεν κάνει διακρίσεις στους πιστούς, φυλής, χρώματος, περιοχής, όσες φορές στην μακράννη ιστορία αναμείχθηκε με τα του Ελληνισμού, ο Ελληνισμός βγήκε ζημιωμένος και εάν όχι σε όλες στις περισσότερες σίγουρα. Για την Κοινό-

Αλλάργα... Αλλάργα γηρατειά

Τα παρακάλια παν χαμένα ο νιος τα βλέπει γηρασμένα τα μαλλιά όλα πεσμένα και τα δόντια του βγαλμένα.

Πούλαγε κι αυτός καμάρι πριν η γήρανσις τον πάρει νύχτα βγαίνει στο φεγγάρι φως στο σπίτι δεν ανάβει.

Τα χρόνια πέρασαν στα τάκα-τάκα και κατάντησε σαν σακαράκα χάθηκαν δροσιές και νειάτα δεν ξανάρχονται π' ανάθεμά τα.

Κι αν η αντοχή σ' αφήσει κάποιος θα σε συντηρήσει τα κρυμμένα κάνε χρήση σαν προστάτης να σε ζήσει.

Των σοφών σοφίσματα ο κόπος παίρνει χρήματα έχει η ζωή γυρίσματα

γεράματα με κρίματα.

Άδικη η όλη φαντασία στις ζωής την ιστορία χρειάζεται παράστημα και γοητεία εκατό κι απάνω η ΘΗΤΕΙΑ.

Τους ανθούς μυρίζονται οι νέοι και στοχάζονται οι καπεταναίοι μετανοιώνουν μπουχτισμένοι στην προβλήτα αραγμένοι.

Πω! Πω! Που να τα πω όλα μου τα σ' αγαπώ τις αγάπες καρτερώ σ' αυτόν τον άσχημο καιρό.

Κι άλλα λάθη δεν θα κάνω συγχωρώντας προλαμβάνω και θα δώσω παραπάνω κρίματα να μην ΧΡΩΣΤΑΩ.

**Μετά τιμής
Κων. Τσουνάκας**